

Mál nr. 40/2020**M og
V vegna greiðslukortatryggingar****Ágreiningur um bótaskyldu vegna erlends sjúkrakostnaðar.****Gögn.**

Málskot mótttekið 03.02.2020 auk fylgigagna.
Athugasemdir V dags. 18.02.2020.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M krefjist bóta úr greiðslukortatryggingu sinni hjá V vegna erlends sjúkrakostnaðar. Í tjonstilkynningu sem hann sendi V kemur fram að veikinda hafi orðið vart hinn 2. júlí 2019, er M var staddur á Spáni og að M, sem hafi verið edrú í þrjú ár, hafi fallið á bindindi sínu á Spáni og verið lagður inn með geðrof og í öndunarstoppi. Af gögnum málsins má ráða að M hafi verið í meðferð vegna fíknar og andlegra sjúkdóma á Spáni fram til 1. október 2019.

V hafnaði kröfu M á grundvelli þess að um veikindi vegna ofneyslu áfengis og vímuefna hafi verið að ræða. M fellir sig ekki við þá niðurstöðu og telur hana ekki samrýmast þeim læknisfræðilegu gögnum sem liggja fyrir í málinu, en hann þjáist samkvæmt sálfræðiskýrslu af krónískum geðsjúkdómi. Í umræddu vottorði kemur m.a. fram að M greinist með áfallastreituröskun, fíknisjúkdóm og persónuleikaröskun og að hann þurfi ævilanga meðferð vegna þessara veikinda.

Í bréfi sínu til nefndarinnar tekur V fram að samkvæmt gögnum málsins hafi M leitað lækninga eftir að hafa veikst vegna ofneyslu áfengis og kókaíns og um sé að ræða kröfu um endurgreiðslu sjúkrakostnaðar vegna eftirfarandi meðferðar. V vísar til ákvæðis 9.8 í viðeigandi skilmálum en þar segi að valdi váttryggður váttryggingaratburði af ásetningi eða stórkostlegu gáleysi fari um ábyrgð félagsins eftir því sem segir í 89. og 90. gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004. Í 1. mgr. 90. gr. laganna sé kveðið á um að hafi váttryggður, í öðrum váttryggingum en líftryggingum valdið því af stórkostlegu gáleysi að váttryggingaratburður varð eða afleiðingar hans urðu meiri en ella hefðu orðið megi lækka eða fella niður ábyrgð félagsins. Við úrlausn skuli litið til sakar váttryggðs, hvernig váttryggingaratburður bar að, hvort váttryggður var undir áhrifum áfengis eða fíkniefna sem hann hafði sjálfviljugur neytt og atvika að öðru leyti. Óumdeilt sé að umræddan váttryggingaratburður, þ.e. meðferðina og kostnað vegna hennar, megi rekja til ofneyslu M á kókaíni og áfengi sem hann hafi sjálfviljugur neytt. Því hafi M sjálfur valdið tjoninu með stórkostlegu gáleysi og beri þar af leiðandi að fella ábyrgð V niður. Er bótaskyldu því hafnað.

Álit:

Um greiðslukortatryggingu M hjá V gilda skilmálar V, GT31. Það kemur fram, í gr. 4.3., að félagið greiði, vegna sjúkrakostnaðar á ferðalagi erlendis, bætur sem nema allt að kr. 6.000.000, vegna slyss eða sjúkdóms hvers einstaklings sem váttryggingin tekur til. Í váttryggingarskilmálunum er einnig að finna ákvæði sem takmarka bótaskyldu V við ákveðnar aðstæður, og í 9. kafla þeirra er að finna almennar takmarkanir á bótaskyldu. Þar kemur m.a. fram, í gr. 9.8, að valdi váttryggður váttryggingaratburði af ásetningi eða stórkostlegu gáleysi fari um ábyrgð félagsins samkvæmt 89. og 90. gr. laga um váttryggingarsamninga. Í 90. gr. er fjallað um hvernig fari með ábyrgð váttryggingarfélags hafi váttryggður valdið því af stórkostlegu gáleysi að váttryggingaratburður átti sér stað eða afleiðingar hans urðu meiri en ella, en í slíkum tilvikum er heimilt að skerða eða fella niður ábyrgð. Við mat á því skal m.a. litið til þess hvort váttryggingaratburður megi rekja til þess að váttryggður hafi sjálfviljugur neytt áfengis eða fíkniefna. Af þeim gögnum sem liggja fyrir nefndinni, þ.á.m. tjonstilkynningu M sjálfs, verður ráðið að ástæða þess að hann þurfti á læknishjálp að halda á Spáni var sú að hann féll á bindindi sínu, og ofneytti áfengis og fíkniefna, sem hafi valdið veikindum. Kemur jafnframt fram í læknisfræðilegum gögnum að hann hafi sótt lækniástoð vegna áfengis- og kókaínfíknar. Verður því að telja að M hafi, með sjálfviljugri neyslu vímuefna, valdið váttryggingaratburði og því sé heimilt að fella niður ábyrgð V. Breytir það ekki þeirri niðurstöðu þó

eftirfarandi meðferð hans hafi einnig tekið til annarra þátta heilsufars hans, þ.e. þeirra langvarandi andlegu sjúkdóma sem M mun þjáast af. Er þar af leiðandi óhjákvæmilegt að hafna kröfu hans.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr greiðslukortatryggingu sinni hjá V.

Reykjavík, 26. mars 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.